

Naročnina za celo leto

2 K.

Posamezna številka velja
6 vin.Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.Cena oznanil je za eno
stran 64 K., $\frac{1}{2}$ strani
32 K., $\frac{1}{4}$ strani 16 K.,
 $\frac{1}{8}$ strani 8 K., $\frac{1}{16}$ strani
4 K., $\frac{1}{32}$ strani 2 K., $\frac{1}{64}$
strani 1 K.Pri večkratnem oznanilu
je cena posebno znižana.Za oznanila (inserata)
uredništvo in upravn
stvo ni odgovorno.
Uredništvo in uprav
ništvo je v Ptiju v
gledeškem poslopu
štev. 3.Štajercihaja vsaki drugi
petek, datiran z dnevn
naslednje nedelje.Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj.Rokopisi se ne vračajo
in se morajo najdajte do
pondejka pred izdajo
dotične številke vposlati.

Slava Tebi, ki si nas kmate ljubi!

Kmečki stan, srečen stan!

Ptuj

rje

lastin

dalje

toto

e in kn

i poseb

poleg

elej

del

Ptu

za ob

ido (su)

), celo

Za ob

Ptu

tro

gen.)

a tudi

v zalo

20,

24,

so lič

i naro

Ptu

Poz

latz)

ačo s

hanš

ensko

afé k

po 10

Kdr

t odjer

ur po

tsch

u.

a-

kel

eli 19

oy dem

elni

I) po K

bici

trasse

200 St

(Halb

zus-Her

ria-De

a po 8

prodajan

plačilu

i misli

ndanasto

em izde

vanredn

si ta

sme z

nastav

ejao.

dele

cevi (

tuj

igatec

ka posa

se

ma

njih

nad

vami

in

njih

nikdar

sitega

žepa!

Da se

tiče

le njih

gospodstva

nad

vami

in

njih

ikar

in kar

je re

v živo

meso

za to

toliko

upijejo

Po volitvah.

Volilni boj je potihnil, razburjeni duhovi so se kolikor toliko pomirili in mi zdaj hladko-krovno in trezno lahko presodimo položaj na bojišču. Ali takoj v začetku lahko s ponosom povdarmo, da smo se dne 29. majnika držali kakor levi, neustrašeno, pogumno! Zdržena napredna Štajerčeva stranka, edina inteligentna stranka na Sp. Štajerskem, je tu pokazala sijajno svojo moč, je odločno pokazala, da se ne da več zlorabljal in za nos voditi od političke dohovčine. Moralna zmaga je na naši strani in mi bi bili zmagali tudi številno, ako bi se ne bilo od klerikalne strani postopalo tako lopovsko strastno, divje teroristično, ako bi ne bili farci kradli glasove našim naprednjakom. Korošec je zdaj zmagal le s pomočjo sestra in volilnega ropa.

Vsa črna, podivljana farška druhal je bila ob teh volitvah na površju. Cele tedne pred volitvijo se je z vseh pričnic strastno agitiralo za Korošco. Farji in mežnarji so pozivljali klerikalne backe na križarsko vojsko proti naprednjakom. Kakor kranjski črnih izrabljajo sveta tla, kraj miru in sprave, hišo božjo, pričnico in spovednico v svoje izkorisčevalne, satanske namene in grozijo svojim političnim nasprotnikom s pogubo in strašnimi večnimi kaznimi v peklenskem žrelu, ravno tako lopovsko, tako prokleto ostydno so delali nekateri črni hudiči ves čas pred volitvijo in ravno tako protipostavno in proticerkveno so ravnali ti farji tudi na dan volitve. Avstrija je v tem oziru res plesnila država. Nobeden drug stan ne sme zlorabljal svoje službe in uradnega kraja v agitatorske namene, edino le hujskajoči duhovčini je vse dovoljeno. Kako bi upili naši mladi in stari farčki, ako bi, recimo, kak okrajni glavar ali sodnik porabljal, svojo službo za to, da agitira za svojo stranko! Ovadili bi ga in iti bi moral!

Dalje se mora tudi to pribiti, da je klerikalcem vsako, še tako umazano sredstvo vselej dobrodošlo, le da dožege svoj cilj, svoj podpli, nizkotni nesramni in proti krščanski namen, namreč: telesno in duševno zasužni svojega bližnjega. Klerikalizem tepe v obraz vsaki humaniteti, človekoljubju in resnicu.

In kdo so bili Koroščevi volilci? Pomilovanje vredni maselunci, ki ne vidijo dalje od nosa, ki so jim farji s pričnic in po svojih zatočnih shodih izpili zadnjo trošico vrabčjih možgančkov. „Kaj je far rekel, to je edino prav,“ tako vselej modrujejo ti ubogi, nezreli in nesamostojni ljudje. Reveži! Farji, klerikalni vodje in pravski dohtarji so jih do zdaj že tolikokrat, pri vsaki priliki peharili in oni jim še vedno verujejo! Vidite, zasljepeci, da to, kar se farjem gre, se tiče le njih gospodstva nad vami in njih nikdar sitega žepa! Da se tiče le njih gospodstvu guli koža raz glave, ne bi oni upili, tu bi rekli, da je to božja volja in da se mora vse potrežljivo prenašati. Ali kadar se maja njih nadvlada in kar je že njo zdrženo, to jut reže v živo meso, za to toliko upijejo

in ravno v takem času hinavsko tulijo s pričnic: Vera je v nevarnosti!

Ostino je torej kakor beli dan in znano vsem, da so farji zmagali le s svojim terorizmom, vsled pritiska. Volilne listekte so kar ročali z rok našim pristašem in podpisovali na njih Korošca. Volilce so z denarjem podkupovali, kaj bode sodniško dokazano. Ni je skoro fare v volilnem okraju, da bi se nam ljudje ne pritoževali zavoljo tega. Na volišču pa so prignalni vse v klerikalnih verigah vkljenjene uboge trpine. Kaplani so pustili ta dan šolo in bolnike in vse svoje dolžnosti na stran, le žal, da so mogli biti na volišču. Tam pa so naše napredne volilice psovali kakor piani žganjari, kadar jih krčmar vrže iz hrama na cesto. Ubogi Kristus, v kake roke je prišla twoja neomadeževana nevesta, sv. cerkev, kako žalostno zlorabljo tvoji namestniki sv. vero!

Lisičast Korošec naj torej nikar ni ponosen na svojo klaverno zmago, katero so mu priskrbeli pomilovanja vredni analfabetti reveži. Vsak drugi mož bi se na njegovem mestu sramoval, takoj z vinom, žganjem, gulažem, grožnjami, s pritiskom in sleparstvom dobiti mandat. Toda Korošec, žalibog, sramu ne pozna, kakor vsak drudi klerikalec ne!

Korošec, zastopnik najgršega in najostudnejšega kranjskega klerikalizma, ki je tako ohol, ošaben in nesramen, da mu res na svetu ni para, si je v mladeničkih zvezah izgojil pokorne sužnje, ki za njim brez premisleka leti kakor ovce za kaštrunom, makar, četudi v lasten pogin. Stara resnica je, da se klerikalcii, naj so že žeganji ali ne, ne sramujejo nobene laži in nobenemu sleparstvu kadar upajo, da s tem ulove kakor neumno ribeo v svoje nečedne mreže. Dne 29. majnika smo se o tem, žalibog, znovič prepričali. Klerikalcii imajo kosmatno in zasmrjaneno vest.

In kaj je klerikalizem, katerega zastopnik je Korošec in proti kateremu se mi tako odločno postavljamo v bran? Klerikalizem je peklenska, ne Kristusova iznajdba. To je tista osudna in ljuta pošast, ki ima svojo glavo v Rimu, a svoje kremlje razteza po vsem svetu, kjerkoli je kak ošaben, napuhnen in zraven zabit far. Klerikalizem je združenje nadutih popov, ki želje cerkveno nadvlado tudi v posvetnih zadevah, ki hlepni gospodovati ne-le v cerkvi, temveč tudi v državi, deželi, občini in celo — vaših familijah! Kmet obrtnik in delavec pa naj je zraven popolnoma brezpraven! Farju naj je dovoljeno ravnati z njim kakor se mu le poljubi, in res nekateri farji delajo z nami kakor svinja z mehom. Oj sramotno delo! In klerikalizem je konečno celo proti Kristusovi veri in Kristusovi volji, kajti naš ljubi Zveličar je v najodločilnejšem trenotku, ko je stal pred Pilatom, slovesno izrekel: „Jaz sem kralj, ali moje kraljevstvo ni s tega sveta.“ S temi besedami je sam Bog že pred 19sto leti obsodil kranjski Koroščev zistem in to za večne čase, kajti klerikalizmu se ne gre za božje, temveč za posvetno kraljevstvo, le za posvetno gospodstvo, in proti temu klerikalizmu se je pri zadnji volitvi bojevala naša napredna Štajerčeva stranka in, hvala Bogu, ne — brez uspeha! Ta

črna, posurovela druhal je sicer za zdaj zmagala, a zmaga je nad vse sramotno! Podla in gnusna je njih zmaga, gnila in smrdljiva je njih zastava. Požrli in ugrabili so ti nikdar siti samogoltneži v svoje okužne, kremlje to, kar je država namenila kmetu, obrtniku in delavcu, oropaliso z novič ljudstvo, da jim bo zopet mogoče z ljudstvom počenjati, kar se jim bo zjubilo in da bosta njih smrdljivi glasili: „ljubljanski, Slovenski“ in mariborski „Slov. Gospodar“ zopet lahko in drzno udrihal po zavednih in naprednih borilčih z svobodo in napredek. To je klerverna, nizkotna zmaga, ki je vredna le ciganov!

Naši volilci pa so volili možato, popolnoma prostovoljno, po lastnem prepričanju, jim je bilo geslo: Boj klerikalizmu, proč s farjem, kmet naj voli kmeta! Vsa čast vam! Mi nimamo na razpolago pekla, in drugih javnih obljub, s katerimi so farji namenili in vabili svoje sužnje na volišču. Naši možakarji so začeli samostojno misliti, ne ustrašijo se več, če jih za to duhovniki grdo gledajo. Za to gre našim volilcem častno priznanje in pohvala, nasploh pa naj bode sram, da nimajo niti najmanjše samostalnosti, da se dajo kakor živina na povoden voditi, da so taki farški podrepniki in kiamci!

Štajerčeva stranka bi bila lahko zmagala, ako bi se ne bilo na nasprotni strani postopalo tako nepošteno in kradljivo. In ako pomislimo, da je Korošec izmed 90.000 volilcev pete kurike pod strašnim pritiskom farškega upliva in nepoštavnega upliva deželnega in državno-zborskih slovenskih poslancev, potem je izid volitve za njegovo stranko strahovit poraz in sramota, kajti 70.000 volilcev se je ali aktivno ali pasivno izreklo zoper Korošco. L. 1904 so prvaški-klerikalni zavezniki imeli 23.652 glasov, zdaj pa, lejte, so jih dobili le 19.153, a Štajerčeva stranka je krepko napredovala in pri prihodnjih volitvah dobimo gotovo svojega poslanca. S sedajno volitvijo se je ustanovila obenem organizacija stranke in sv. dolžnost vsakega naprednjaka je, da žilavo sodeluje na zgradbi in ustreženju Štajerčeve organizacije.

Naprednjaki! Vaša čast, hvala in zahvala vam, da ste tako zavedno in možato stopili na volišče v imenu napredka in za našega Vračka. Vi ste cvet spodnještajerskega inteligentnega ljudstva in bodočnost je vaša, ako bote vstrajni in zložni. Iz dosedajnih vspehov in zmag zatemajmo moč in pogum, da šrite svetlobo in napredek med našim zapeljaim zanemarjenim v pomilovanju vrednim ljudstvom! Brezobziren boj klerikalizmu bodi tudi vzantan prej vaše geslo. Proč s prvaškimi dohtarji in proč s farji, prvaški dohtar spada v pekel, politikujoči far pa zdaj še v cerkev, tam je njegov poklic. Dušovčini pa klicemo: Na Spodnještajerskem in na Koroškem že svita, žari, vašemu izsiljenemu gospodstvu in vaši slepariji bo kmalu odklenko. Štajerčeva neustrašna stranka pomeni danes velikansko moč na Spodnještajerskem, akoravno niso si upali še sedaj, žalibog, na volišče. Mi se te svoje moči popolnoma zavedamo! Naša vedno naraščajoča stranka se ne pusti več od farjev in prvaških dohtarjev zadušiti, mi ni-

V Ptiju v nedeljo dne 10. junija 1906.

VII. letnik

kar ne onemagamo in ne opešamo v svetem boju proti trinoškemu klerikalnemu znanju. Mi ne odnehamo, dokler ne zmagamo, dokler ne rešimo našega ubogega, zapeljanega ljudstva iz ropažljnih klerikalnih kremljev, dokler ne zasija solnce zlate prostosti, luč omike, napredka in boljšega gospodarskega obstanka nad strehami naših somišljenjnikov!

Naše poštene in nesrečno delo v prid zatiranemu ljudstvu pa dobrotljivi Bog spremljaj s svojim blagoslovom.

Zahvala. Ganjen vsled zaupanja, ki ste mi ga izkazali pri zadnji državnozborski volitvi s tem, da ste volili tako možato, napredno in neustrašeno vkljub silovitemu klerikalnemu pritisku, vam dragi kmetje, obrtniki in delaveci, vam, mojim volilcem iz mest, trgov in z dežele, vsem skup tem potom izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo! Prav posebno pa me pri tem veseli dejstvo, da sem spoznal, kako pošeno se bojujete za svoje pravice, katere so vam po postavi dane, katerih pa so vas, žalibog, oropali vaši fari. Mojim nasprotnim pa kličem Kristusove besede: „Nebeški Oče, odpusti jim, ker ne vejo, kaj delajo“. Jaz pa vam, dragi naprednjaki, kličem kot izkušen kmet: Le tako neustrašeno naprej v naprednem duhu v kist zatiranega ubogega ljudstva in Bog bo blagoslovil vaše poštene zahuteve! Zmagali bomo in zmagati moramo, ako nastopimo vslej združeno in nevstrasheno proti klerikalnemu nalu. To vam kliče vaš udani priatelj

Franc Vračko,
kmet v Orebovcih.

Najnovejše politične vesti.

Rusija. General Stössel, ki je branil Port Arthur pred Japonci, je pred ruskim vojnimi sodiščem otožen, da je predal Port-Artur brez boja ter tako prepustil sovražniku takozvanu „staro mesto“, v katerem je bilo še vse polno zaloge živil. Vojaštvo je pri tem izgubilo vse svoje premoženje, a Stössel je Japoncem pri preoddaji stavl pogoj, da svoje stvari sme spraviti, kamor hoče. Dne 29. decembra je zapustil general s svojo družino trdnjava in nič več in nič manj kakor 40 vozov je odpeljalo njegove stvari. Dočim je general prepustil vse imetje častnikov in vojakov Japoncem, je on sam za se dobro preskrbel in celo — svojih psičkov ni pozabil. Pravijo, da je ga vojno sodišče za to odsodilo na smrt.

Španija. Mladi, 21 letni španjski kralj Alfonz XIII se je te dni poročil z angleško nevesto Ena Batenbersko. Ko se je vračal od poroke, so nanj napravili atentat. Bomba se je raznesla, 20 ljudi je bilo takoj mrtvih, 40 težko ranjenih, novoporodenca se ni zgodilo nič. Anarhisti pa so sklenili, da bodo kralja prej ali slej umorili.

Ad Avstrija. Madjari nas bojkotirajo vse naše pridelke, vse naše tovarne, vse naše blago odgovorimo jim krepko s tem, da ne bomo kupovali njih moke, njih živine, njih paprike, njih vina in Madjari bodo kmalu krotki postali in in lakote pocepalni.

Avstria. Ministerski predsednik princ Hohenlohe je že odstopil in njegov naslednik je baron Beck. Ohlost madjarska je tu zmagala, zato so se zdaj vse avstrijske stranke brez razlike narodnosti zedinile, da pokažejo Madjarom, da se od njih ne damo komandirati.

Dopisi iz Štajerskega.

Iz Stojnc pri Ptaju. Nove občinske volitve so pred vratimi. Napredni možje, dobro poglejte volilni imenik. Dosedajni župan si ga vselej pusti tako sestaviti, da je po njegovi želji. Napredni kmetje, bodite previdni in složni, saj je vas dosti pametnih, posebno na spodnjem kraju

soseške. Pojdite v obilem števila k volitvi, ne pustite se, posebno vi iz prvega razreda, zapljati zopet od kakega hinavca, kakor se je to že dvakrat zgodilo. Tak, ki vam obeta, da vam bo pomagal, vas le farba. Saj ste sami o tem prepričani, da tisti, ki ima veliko glavo, še sam sebi ne ve in ne more nič pomagati, kako pa bo pomagal potem celi občini? Tisti še za občin, odbor ni sposoben! Zato vas, vse zavedne in napredne občane iz Stojnc, še enkrat prosimo in opozarjam, bodite previdni in volite zanaprej le take možje v odboru, ki so vredni našega zaupanja in potem si tudi izvolite takega župana, ki vsako nedeljo in praznik gre rad k službi božji in sicer noter v cerkev, ne pa da bi ostal na cerkvenem pragu, ob pridigi pa se obrne in odide rajši k Sv. Jožefu na polje. Naj prihodnji župan deluje v prid občine, ne pa v prid zajcev, drugače še bodo prihodnjo zimo zajci prišli ljudi v hišo gledati. Torej, Joža, ti nam več županoval ne boš in ne smeš!

Iz Mozirja: Naj svet tudi od nas izve, na kak način si je Korošec kakor povsod tako tudi pri nas pridobil poslanski stol, h kateremu mu je pripomogel tudi možirski kaplan Fortunand Žganjk. Ta, kot hmeljevka dolgi, kot trlica suhi faracej s svojim pol metra dolgim nosom, je skakal kot norec po vsej župniji od hiše do hiše ter agitiral za blazno fanatičnega klerikalca Korošca, se rotil, priduševal ter v dno pekla proklinal vsakogar, ki se ne bi udeležil volitve ter ne bi volil Korošca. Vsakogar je nahrušil ta črnih in če je bil tudi najgrši pijanec in falot, moral je na dan volitve v Mozirje volit Korošca, drnegače bo baje njegova duša večno gorela na dnu pekla ter se evra v razbeljenem kotlu med samimi hudiči in satani, katerih poglavar je sam — Tone Korošec, največji med klerikalci. Ta črni Žganjk, ki riga kot osel (to je resnica, saj človek ne sme bližu njega stati), je vzel vsakomur glasovnico, če ne zlepa, pa zgrda ter napisal nanjo ime Korošca. Ljudje so se sicer branili ter izgovarjali, da ne gredo volit, da se volitve sploh ne udeleže, a naš farče si je znal pomagati. Žigal jim je nameč na vse pretege ter se legal kot cigan, da bodo morali plačati 50 do 100 K globe, ako ne bodo volili Korošca. To je sveta istina in ako si Žganjkec to upatajiti, mu pred sodiščem prijavimo vse priče, ki so to slišale in vsa imena onih, katerim je govoril ter tudi imena tistih, ki se imali radi tega celo škodo. Farče, molči in smukni brzo pod kikljo svoje opravljive matere, sicer te oblije kri še od zunaj. Česar pa sam ni mogel storiti, storila je njegova gospodična mama. Ta frajla, kateri je Savinja prinesla tega dolgega Fortunanda, je, da zve ves svet, ne samo trg Mozirje, ena najbolj opravljivih babnic, kar smo jih sčas videli. Ves čas pred volitvijo je psovala ljudi sredi ceste, a kaj je bilo na dan volitve, se ne da skoro opisati. Objemala je kmets sred trga, pijana kot goba, zmerjala, drla se in bogosigavedi kaj še vse, tako da je že vsem presedalo. Njen pan ... Fortunandček pa je skakal ves božji dan pred rotovžem ter vlačil kmets za suknjo na volišče. Pripomnimo, da ni smel nihče prej po stopnjicah, dokler Žganjku ni pokazal glasovnico. Volitev je bila vtorok, kaplani bi bil moral iti v šolo, a videli smo ga ves dan na trgu. Podili smo ga v šolo, a mislite, da se je ta zblaznela dvonoga žival zmenila za to? Otreke je pustil same v soli, sam pa je agitiral za svojega Korošca, tako besno, da bi še pomagač klerikalcev, Lucifer, ne mogel hujše. Prej ves čas, kar je bil v Mozirju, se je držal, kakor bi ne znal do 5 štet, čim pa so se približale volitve, hrul in lajal je s prižnico kot zbesnel pes in pri vsem tem mu je pomagala njega vredna, „nedolžna“ mama. H koncu pa Vam, Žganjk, kličemo: Ogibljite se nas, kajti mi smo od dane vam to, kar je križ — hudič! Napredni volilci, ki se ne dado od Žganjka trapiti.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Pri nas divja kaplan Bratušek tako surovo, da se že vsem gabi in gnusi. Našega pridnega organista celo med mešo napada. Ob volitvah je svojemu agentu Kovačiču plačal 10 h za vsak glas, ki ga je ta pridobil za Korošca, Kovačič je na tak način dobil zares v gotovem denarju nad 10 K. Na dan volitve se je v Vrbnjakovem gostilni pijan zvrnil na tla ta naš „izgledni“ kaplan. Mi tu prosimo mil. knezoškofo, naj nam dajo sem za

dušnega pastirja moža po božji volji in ne kravarja.

Iz Zagorja pri Kozjem. Blagor tistim, ki zavoljo pravice preganjanje trpijo, ker njih je nebeško kraljevstvo, pravi sv. pismo. Mi v zagorski tari, ki priljubljenega „Štajerca“ bremo, moramo dokaj gremkih v surovih besed preslišati, pa to vse zavoljo pravice in resnice. Naš župnik Hlastec se je bil dne 29. aprila na prižnici tako razčašil in v svoji neopravičeni jezi je začel tako udrihati po naprednih možeh in po „Štajercu“, da smo se že vsi bali, da bo pamet. Celi nauk jo je bil samo surovo psovjanje in zmerjanje. Rekel je: „Kdor „Štajerca“ bere, je zoper vero, ima smrtni greh in bo večno pogubljen!“ O ti piškari smrtni greh, kako malo se te bojimo! Ako vi, Hlastec, ne veste, kaj je smrten greh, pa vam povem jaz. Bog je rekel v četrti zapovedi: „Spoštuji očeta in mater, da boš dolgo živel in ti dobro pojde na zemlji.“ Kako pa vi spoštujejo svojega očeta in ljubite po bratovsko svojo sestro, ko ste ju v tak slabem in mrzlem času napodili iz farofa? Sam sem videl, kako je vaša sestra vsa objokana slabo oblečena, brez denarja prišla k nekemu domačemu krčmarju in ti usmiljeni ljudje so ji dali jesti in piti in še nekaj grošev za nadaljnje pot. Ti ljudje so ravnali po veri, ste vi manj ravnali tudi po veri? Morebiti pa četrta božji zapoved ni po veri? Pri vas, župnik Hlastec že ne! In kdo je potem zoper vero, „Štajerc“ ali vi? Bi se bilo za vas lepo, ko bi si bili v svojega dobrega očeta in sestro pri sebi obdržali, tisto dolgolično Pepco pa nagnali? To bi bilo po veri! Strmite, ljudje božji! Župnik oče se je pritožil pri tej huharci, da on ne bo jedel iz tiste sklede, iz katere je pes. In ta ničvredna, „nepoštena“ sivojet je rekla župnikovemu očetu, seveda na povelje samega župnika: „Ako to n i za vas, drug pot vam dam v korito!“ Ali se tako ravnati s tistim, ki je sin in spravil k tako dobrem kruhu? Ali je to po veri? Alo to ni greh?

Kako si le znajo farji sami smrtni gre izmisli, vam, dragi moji somišljeniki, takoj po vsem in prisegam, da je resnica. Pravijo: mrtvi se naj pri miru puste, ali jaz tu vendar omenim nekega ranjkega. Bilo je l. 1848, ko sem šel svojim očetom k rani sv. maši in pri pridružil sem rad vlovil vsako besedo. Po pridigi začne župnik tako-le: Vi paupri pravite, da tlaka, desetina, kazen in gorčina proč. Koliko bo to rekel, ima smrten greh in jaz ga tega greha nikdar ne odvežem! Kaj je zdaj tlaka? To je prava malenkost! Svoje dni je šel kmalu z voli na tlako in je bil tako dolgo tam, da volovske kože domov prinesel. To bi bilo tisti Anton Centrih, ki je pozneje kaken dekan v Rogatcu svojega rojstva kosti k venu počitku položil. Kar je bilo zaveden kmetov v cerkvi, so šli vun in vsakteri po sv. planko. Stopili so pred cerkvino vrata in bi bil prišel župnik vun, gotovo bi ga ubarbar ki se seveda ne bilo prav, pa zasluzil bi poštano! Ko pa mi drugi pridemo iz cerkve, graščinski berič to le oklical: „Vi kmetje, danes so tlaka, desetina in vsa druga bremena proč, zdaj ste svobodni!“ O nesrečni smrteni grehi, koliko jih je takrat bilo, pa vse so do cesar Ferdinand brez vse spovedi odvezali! Bilo jim usmiljeni Bog zato milostljiv in dober plnik! Ljubi kmetje, dobro si zapomnite, kar se vam zdaj istinitega povedal in kaki voditelji „dobri“ dušni pastirji svojih ovčic so farji? Zato vam volite jih več, pokazite jim vendar enkrat, ker je že skrajni čas, pustite jih se v cerkvi, kjer bodo ložej svoj poklic opravili. Ako pa se vam bodo preveč vsljevali, pa korajno naženite! Zlo daleč sem se zaletel našega Hlasteca! On je tudi nekoč rekel vsem, „lepem“ nauku, da baje prej ni vedel, so v Zagorju surovi ljudje! Seveda, seveda Kadar se vam malo po koncu postavijo na vašemu grdem in nekrščanskemu postopanju, potem so surovi, kadar pa je tista nepotreben, takrat pa so pridni, dobrni, izobraženi, kaj ne? Kar mense zadeva, rečem, da takrat neumni, drugače pa so dobrni in že do izobraženi in zavedni in ravno to vam, Hlastec, pod nosom kadi in jih imate za surovež! Veliko te izobrazbe je nam „Štajerc“ prinesel, ki ga pazljivo, brez smrtnega greha beremo

ga bomo brali, če si vi, Hlastec, tudi svoj jezik ogulte ob „Stajerca“. „Stajerc“ je poštenjak in korenjak, tako take farje, ki so gnušoba sv. cerkev, ki so volkovi v ovčnjaku Kristusovem, opominja na njih sv. dolžnosti. Vi pa, Hlastec, ako ne znate lepšega nauka, kakor napadati odkritosrčnega „Stajerca“, prijatelja kmetov, potem bodite rajšči tih. Mi želimo poslušati božje besede, božji nauk, ne pa strupene besede izložev nauk! To je za danes, drugo pot pa več!

Eden faranov.

Dopisi iz Koroškega.

Radiše na Koroškem. Mislimi smo, da je tistih par gospodov tukajšnjega oblastnega izobraževalnega društva pozabilo na nas, ker je že parkrat zaostalo blatenje v „Miran“ črez naše poštene kmete in fante. Varali smo se! V številki 21. slavnega „Miran“ so se zagnali zopet na našo požarno brambo, posebno pa na našega g. učitelja in cerkvenika. No, pa kaj bi se temu čudili, da sovražijo cerkvenika, saj tem bistrommim gospodicem še domač g. župnik ni po godu, akoravno jim zmiraj na strani stoji. Več ljudi povprašuje, odkod da prihajajo vselej in tako hitro v slavnem „Miran“ lepi in tako „kunštni“ dopisi? Ali mi tu imamo brzjav, čuje, brzjav bez žice, ki je zvezan od Radiša Celovca. Tisti brzjav ni zvezan z brzjavno postajo, temveč z duhovskim semeniščem. Po tem brzjavu se odpošilja na pol kuhano poročilo tja, tam se potem še na dobro opeče in potem je še poslano uredništvu „Mira“. Vam, gospod v celovškem semenišču, svetujemo, da nas pustite enkrat pri miru, saj ste nam npravili dosti nasprotsta! Bolje bo, da skrbite za to, za kar je vas Bog poklical.

Napredni možaki.

Spodnještajerske stvari.

Naveličal se je življenga 22 letni Jožef Martinšek s Spodnje Pulskave. Pred kratkim se je položil na železniško progo in tovorni vlak

in je zdrobil. Petletni otrok je zgorel v Gradišču pri Ptaju posestnici Trezi Didarc med tem, ko je odšla od hiše. Zato, ker ni pazila bolje na otroka, je zdaj kaznovana s petdnevnim zaporom.

Pozela Florijanska veselica. Tovarniška požarna bramba v Polzeli se je na dan sv. Florijana udeležila sv. meše, zvečer pa se zbrali v gostilni g. Jellerja, kjer so se vrli tovarniški ognjegasci prav animirano med petjem in kratkodansicami zabavali pozno v noč, drugi dan pa so vstali zopet čvrsto k delu.

Iz zakonskega paradiža. V Sv. Petru pod sv. gorami se je pred kratkom z britvijo po rokah strašno porezel naš domači poštar, ker se je žojim njegova „draga“ zakonska polovica zmirom prepričala. Okrevral bo še najbrže, ali spomini mu bo do smrti ostal.

Gospa Ana Dimnik v Trbovijah, gostilničarka, znana pod imenom „sloveaska mamica“, je svoj najboljši gost. Načuka se ga preveč rada in v pisanosti čenča potem otročje neumnosti. Pijani ljudje naj bi se sploh ne vtikal v politiko, pijsane ženske pa še manj. Ko so imeli rudarji pred kratkim shod, je vpila ta „sloveaska mamica“ pred svojo krčmo nesramne psovke na g. Vračka. Zagovarjala se bode za to pred sodnijo. Za danes ji povemo, da je laž, kar je govorila in naj gre spat, kadar se je našla božje kapljice.

Vesela ženčica je naj ta boljša stvarica. Na Ptajški gori se je pripetila v preteklem mesecu prav pustna komedija, kar tri ženske so pobegnile svojim možekom, ki so kar ostrmeli, ko so pogrešili svoje „angeljke“. Neka četrta je bila tudi že namenjena na rajzo, pa tista reva ni imela kaj obuti. Med temi pobeglimi stvarcami je bilo nekaj zlo starih, nekaj pa tudi mladih. Ta prva je rajžala proti Vurbergu. V eni roki je nesla korbec, v drugi pa kikle. Tota je bila najbolj srečna, ker je svojemu možu vzela 100 K, da ima kaj za „cerung.“ Tota je že stara in najbolj giftna. Ker pa je hotela tudi svojemu možu nekaj gifta privoščiti, bo imela za to sitnobo pri sodniji. Ta druga reva je rajžala proti Sv. Antonu. Ta je bila čisto nedelžna in je šla s cokom pokom proč. Njen mož je hotel hitro konja zapreči in se za njo

peljati, pa ravno tisti čas je bil konj na paši. Ta tretja se ni daleč matrala ter je ostala v domači fari. Dve sta že doma, ta stara pa se še ni vrnila. Pač ima še nekaj cvenka, da še lahko pa dni ostane na „ausflug“, kar ji seveda bolj ugaja kakor doma delo.

Pazite na otroke. V Dolgem polju pri Celju so otroci nanosili na domačem vrtu suhega dračja ter je zapalili. Petletno deklecje je prišlo preblizo k ogoju in tako se jih je vnela obleka. Vsled opeklju je sirotica drugi dan umrla.

Spridena mladina. V Trnjem pri Brežicah je neki pastir ukradel mreže, ki sta jih ribam nastavila sinova posestnika Pristovška. Fanta sta drugi dan počakala na pastirja, pretepla sta ga in napoled mu zvezala roki ter ga vrgla v vodo, katera tam na srečo ni globoka, da pastir ni utonil. Suroveža sta že pod ključem.

Klerikalni slovenski hinavec v Ameriki. Neki Leskovar v Ameriki obrekuje svojega tovarša in našega naprednega naročnika g. Debelača v mariborskem filipusu, češ, da mu tisti vasiljuje Štajerca in ga tudi zanj plačuje. G. Debelač je nas prosil, naj v listu pojasmimo sledče dejstvo: Ni res, da bi jaz Debelač bil kedaj Leskovarju Štajerca vasiljeval, res pa je, da je Leskovar hodil k meni vsako številko Štajerca prečitati in povrh vsako številko s seboj v žepu odnesel. Tudi ni res, da bi bil jaz za Leskovarja naročnik plačeval, res pa je, da sem Štajerca zanj naročil, ker me je za to prosil. — Iz tega se pozna, da je klerikalec povsod enako breznačajen in laživ, naj si je že na Kranjskem, ali na Štajerskem ali celo v Ameriki.

Narodne veselice v Šptaliču. Tam je neki privandri „narodnjak“ ustanovil bralno društvo, v katerem se shajajo plesne device in tercjalke, ki so vesele, če se tam ž njimi fantje iz usmiljenja pošaljijo. Pri zadnji veselici pa se je nekemu klerikalnemu fantu šala res dobro obnesla. On je namreč igral ulogo barona in kmalu po veselicu se mu je res rodila princešinja. Na ta način je bralno društvo krivo jedne klinke v krateh vekvah. Videti je, da je ta „sadove“ bo prinesla veselca, ki se je vršila dne 21. maja.

Začetek drugega polletja. Povabljam vse naše častite bralce, ki se niso naši naročniki, naj se k nam pridružijo kot člani našega naprednega lista. Naše stare naročnike pa prosimo, naj skrbje za razširjanje Štajerca ter nam stem pomagajo sodelovati v pomoč ubogega ljudstva. Oklenite se vsi napredka, saj vidite, da delamo le v vašo korist.

Človek sklepa, Bog pa sklene. Na mesto k poroki je moral na mrtvaški oder ženin M. Radej v Ševnicu. Dne 21. maja ob pol petih je šla ženitovanjska družba na nevestin dom. Potoma je posodil ženin bratu svoje neveste revolver (samokres), da naj strelci. Tovariš pa je reklo, da ne zna. Pritisne prvič, revolver se ni sprožil, tudi drugič ne. Na to reče ženin svojemu prihodnjemu svaku: „Čakaj, da ti pokažem, kako naj pritisneš“. Ali v tem hipu se revolver sproži, krogla zadene ženina naravnost v srca in ta se zgredi mrtev na tla.

Nesreča ni nikoli uganata. Posestnik Franc Prensl iz Ternič na Dravskem polju je šel pred zadnjeno nedeljo zajce strelijet, ali na mesto zajca je zadel v glavo petletno hčerko posestnika Korena. Zdravnik je izčistil rano, da se otrok morda še izleči, nerodnega strelnca pa so ovdili orožništvo.

Ponesrečen rojak. Franc Šestar, rodom iz Ptaju, 27 let star, je pri delu na mostu v Prvačini na Goriškem padel 12 m globoko v jamo ter se hudo poškodoval na nogi. Prepeljali so ga v bolnišnico v Gorici.

Smodka se je raznesla. Neki gospod v Celju si je kupil pred kratkom v trafiški smodko in ko si jo je prizgal, je tista eksplodirala ter mu osmodila brke in počrnila očale.

Znoreja na Pragerskem. neka Roza Kopivšek, v Mariboru pa je zblazel vžitkar Janez Žniderič. Oba so spravili na opazovalnico za umobolne v Gradec.

Tat v cerkvi. V Mariboru je te dni beračil 57 letni mesarski pomočnik Pavel Nemeth, prišojen na Ogersko. Pred policajo se je skril v seimenško cerkev sv. Alojzija. V cerkvi je hotel pokrasti denar iz nabiralnika, toda policaj ga je

zasačil na toplem djanju in tatinski tiček je moral praznovati binkošti v mariborski špehamri.

Požari na deželi. Dne 22. maja je pogorelo v Ivanjicah pri Negovi posestvo Jakoba Mira. — Dne 26. majnika se je vnel ogenj v Ljutomeru v hiši trgovca Höngmana. Tam je bila nevarnost velika, a vrla domača požarna bramba je pogasila vse.

Porotno sodišče v Mariboru. Jos. Gröbner, 32 letni klepar (spangler) iz Ptaju, je svojo mater iz samokresa ostrelil, ker mu ni hotela dati denarja. Za to bo 5 let pihal kašo. — Petnajstletni kolarski učenec Franc Sluga iz Mote-Hrastja pri Ljutomeru je ponaredil, seveda strašno netodno, osem niklastih deset vinarčkov iz svinec. Oproščen. — J. Sršen iz Sp. Boča pri Slov. Bistrici je umorila svoje nezakonsko dete. Tista bo prisla še enkrat pred poroto, da se zaslisijo priče. — Čevljarski učenec Stefan Rudolf, ki se je zakrivil s svinjarjami po § 125 in 127 k. z. je bil oproščen. — Jožef Spaninger, 22 let star iz Račja zaradi umora dobil 6 let ječe. — Peter Požarnik je dobil 7 let ječe, ker je hotel oropati neko starko Jero Wünsch. — Fr. Čuš, ki je hotel v Ptaju svojemu pekovskemu mojstru Starymu začigati hišo, je dobil 4 leta težke ječe.

Kakšni so farški podrepniki? Prejeli smo iz šmarskega okraja obširen dopis, poln dovitov, ki pa si jih ne upamo obeslonaniti, so preveč kosmati. Izmed vsega probimo tu le opis, kdo in kakšen je farški podrepnik in podrepnica? To so zabititi kmetje in take zrele jungfrave, katerih noč noben fant več pogledati, ker niso več greha vredne. Podrepniki in podrepnice rade vohajo pod farjevo suknjo, kadar častivrni oče duhove od sebe sruščajo. In vse take osebe so silno nasprotne Štajercu.

Telesno delo usmiljenja je: mrtve pokopati. Janez Rop, slavni župan v Lormanjih in cerkmajster, svak raznih prvaških in klerikalnih velikašev, kakor na pr. Šentjurskega župnika, potuhnjene poslanca Roškarja itd. je do kosti klerikalno črn kakor žněk. Ob raznih farških general klerikalcev, zasloveli dr. Žiindra v Ljubljani, je Rop navadno kelner, on skrb za častite gospode, da pohane piščance tudi primerno zavljajo. Pred par dnevi pa je pokazal, koliko ima mož krščanske ljubezni v sebi. V njegovih občini so našli obešenega nekega 60 letnega moža. Nesrečna so slekli do nagega, da se naj baje po obliku pozna, kdo in odokd je da in s štrikom na vratu so ga pustili v mrtvašnici. Žandarmerija je zastonj terjala, naj mu občinski predstojnik Rop preskrbi trugo. Sele 4. dan ga je grob in brez truge pokopal, ko ni tega mogel več gledati. Rop je uzor klerikalca.

Ormuž. Občinski odbor konečno potrjen. Tri četrtek leta so se ormuški pravki upirali in kljubovali novoizvoljenemu naprednemu odboru. Zdaj pa je konečno vladila potrdila, da so se volitve vršile popolnoma v redu. Županom je bil izvoljen zopet zaslužni g. J. Kautzhamer.

Važno za svinjerejce. Deželní živinozdravnik, g. Kurzidim v Ptaju, je nam sporočil, da Štajerski dež. odbor daje kmetom, ki se pečajo s prasičjerejo, 40 v podpore za svinjo, ki oboli za rotlaufom, tako da posestnik plača za cepljenje le sledče stroške:

Za svinjo do 25 kg.	40 h
„ „ „ „ 50 „ „ „ „	60 „ „ „ „
„ „ „ „ 75 „ „ „ „	80 „ „ „ „
„ „ „ „ 100 „ „ „ „	1 K

Razven tega dežela jamči še 5 mesecev za take svinje, ki so bile od živinozdravnika cepljene proti rotlaufu, t. j. ako taka, da z rotlaufom obolela svinja po cepljenju v 5 mesecih slučajno pogine, se za njo denar popolnoma izplača. — To poročilo je za svinjerejce velike važnosti, ker se s tem cepljenjem rotlauf zabranji, posebno po letnem času. Mi priporočamo vsakemu svinjerejcu na Štajerskem, naj se v svojem političnem okraju obrnejo na ok. živinozdravnika, ker za takojce cepljenje se povsod na Štajerskem podpora deli. Ker pa ne gre, da bi se za vsako posamezno obolelo svinjo živinozdravnik peljal v občino in na deželo, zato se vam svetuje, da se v vsaki vasi pogovorite in potem naznate živinozdravniku, koliko svinj je treba cepliti in ta vam potem naznani, kedaj pride.

Ker je svinjerejca za naše ljudstvo velike

Razne stvari.

Kronani tatovi. Kneginja Wrede je po raznih hotelih kradla srebrne žlice in drugo srebrino. Šest zabojev (kiš) ukradenega blaga so našli v njeni graščini. Sedaj pa se izgovarja, da jo je gnala k temu neka čeznaravna moč, kateri se ni mogla zoperstavlji. Zdaj so jo dali po zdravnih preiskati in ti so spoznali, da baje kneginja ni pri popolnoma zdravi pameti ter so jo poslali v neko zdravilišče in ostala bo brez kazni. Tako pač končajo vsa falotstva kronanih tatov. Ako pa siromak zaradi lakote ukrade žemljo, pa ga brez usmiljenja vtaknejo za več dni in zapor. — Na Ruskem pa so ravnokar zasačili tudi neko kneginjo, ki je rada kradla kokoši.

Morilki Zeller nista prišli še zdaj pred potrovnike v Leobau, ker je njun pravni zagovornik zahteval, naj se od zdravnikov preiščejo, ker v njunih možgančkih baje ni vse v redu. Na tak način se še lahko rešita iz kašč, zviti sta za to itak dovolj.

Seljalji so ga na led. V Rasišju na Hrvaskem, blizu Štajerske meje, kjer imamo dosti naših naprednih naročnikov, je župnik A. Gec pred volitvijo v farfu napojil svoje backe in potem jih je gual na volišče Ludbreg. Ali tam prišeo so njegovi backi postali pametnejši in vsi do enega so na mestu klerikalca farja Strahinčaka volili naprednega Gašpanoviča. Naši klerikalni backi pa se, žalibog, nikdar ne zbirhajo.

Koliko je ver na svetu? Neki amerikanski misijonar je seštel vse vere na svetu ter obdeloval o tem sledče številke. Na svetu živi 1563 milijonov ljudi in izmed teh je: 558 milijonov kristjanov in sicer: 272 mil. katoličanov, 166 mil. protestantov, 120 mil. pravoslavnih; 11 mil. judov, 219 mil. hindujcev, 231 mil. konfucijev, 216 mil. mohamedancev, 137 budistov, 24 mil. šinbojistov, 157 mil. animistov in fetišistov, 10 milijonov konečno še drugih.

Zahvala klerikalnega dijaka. V strupeno klerikalnem listu „Echsfelder Volksblatt“ je nekdi dijak prijavil zahvalo: „Ali se mi je baje pomagal napraviti zrelostni izpit. No, na svoje zmožnosti se potem takem tisti brumni dijak ni preveč zanašal. Ali iz takega postane še, ako bo le znal psovati napredne ljude in napredne liste, lahko tehtant ali kanonik ali kak klerikalni časnikar, ki se ravno iz takega dijaškega materialja nabirajo.“

Od šale glava ne boli. V nekem manjšem nemškem mestu se je sprehajala pred nekaj dnevi neka majhna princesinja s svojo odgojiteljico. Zunaj mesta pa je dekleto videlo, kako tam na travniku mestni paglavci in šolarji napravljajo žive hraste ter se postavljajo na glavo. „Oh, to bi jaz tudi rada poskusila!“ pravila je princeska. „Ali, ali! to se ja za te ne spodobi, tvoje hlačice bi se videle“ jo je opominjala odgojiteljica. Drugi dan na to niso mogli v graščini nikjer dekleta najti. Naposled so jo našli v vrtu, kjer je delala — žive hraste! „Saj sem hlačice slekl!“ se je izgovarjala strogi odgojiteljici.

Spanski kralj Alfons XIII. se je začetkom junija poročil z angleško princesinjo Ena Batembersko, ki je bila že trikrat krščena, ker je že trikrat spremenila svojo vero. Kralj je kralej! Papež ji je za to poslal zlato rozo čednosti.

Po nedolžnem preganjane živali. Mnogo je takih ljudi, ki po neumnu preganjajo nekatere živalice, ki pa so nam drugače jako koristne. Žaba pozre in uniči veliko muh, komarjev, molov, metuljev in ličink. Jež pozira miši, polže, podjede. Slepč je tudi prav nedolžna živalica, ki le vsakovrstni mrčes požira. Polonica (božja kravica) uničuje listno uš. Krt tudi ugonobi veliko mrčesa. Te živali je torej treba varnosti. Najbolj pa nam koristijo ptički, oni nam lepo pojede, nas razveselijo in pokončajo veliko mrčesa, zlasti kadar valijo.

Koliko denarja potrebuje papež? Listi poročajo, da ima papež od svojih posestev na leto 875.000 K dohodkov, vrednosti mu donašajo okoli 6 milijonov, daril pa dobi za 3 milijone kron. V celoti dobi na leto 21.865.000 K. Med temi je všetek takozvan „Petrov novčič“, ki nese 12 milijonov kron na leto. Od svojih dohodkov izda papež le 5.647.000 Tri milijone plača kar-

dinalom in drugim predsednikom, 397.000 Kemvedga stane osoblje in 1.250.000 izda papež vsakoletje leta za knjižnico, muzej itd. Poleg tega ga teme stane vzdrževanje petrske bazilike 750.000 Kdo p in 750.000 da za druge namene. Njegov čistokoplj dobiček znaša torej na leto 16 milijonov francov. Velik in potreben revez ta papež — kaj!

Stroški za sultanova harem znašajo vsako leto kakih 72 milijonov kron — ženske so pa dragi! Kakih so žen izloči sultan vsako leto in te se potem omože, vsaka dobi 180.000 K dobiti iz cesarske turške blagajne, sultan pa si pre besed skrbi bolj „frisko“ blago. Kakih 300 žen panevni ima sultan zmajev v zalogi. Med turškim uradmi v nih, rodom Grk, je vhalil svojo domovino, nato nad vse in pravil: „Grška je najlepša dežela!“ Veleni nad njo se vedno smehlja plavo, sinje nebo!“ — e daje Basam teremete, to še ni nič!“ je oporekelo Madjar. Črež Ogersko pa se smeji celi svet!“

Učiteljice — gospa. Našim neomoženim gospodičnam učiteljicam se bo moral zanapome navedi, povedati vselej le „gospa“ učiteljica, tako je pastele sklenila dunajska šolska oblast. Devica ali go spodiploma je baje za nje neumnostno in ponajvečje ževalno.

Siromašni škofje. Avstrijski škofje imajo P. I sledče letne dohodke: Olomuški: 571.068 noven praski: 501.987; dunajski: 305.495; solnčno graški: 253.217; vratislavski: 213.349; ljubljanski: 82.831; przemisliski: 89.904; graški: 74.000; lovski: 136.124; v Kraljevem Gradu: 60.300; brnski: 69.453; briksenski: 58.632; celovški: 65.540; tridenski: 74.654; mariborski: 60.000. Ubogi škofje!

Na špiritičnem shodu. To so taki shodi na katerih se baje more poklicati duh kakor zavranjkega ter se z njim lahko pogovarja. Mladihnilni udova si je želela govoriti z duhom svojega ljaha. ranjkega moža. In res, v ozadju dvorane stene prikaže, kakor v meglah duh rajnega moža med njima se je razvila srečna pogovor. Oma: „Jaka, ljubi Jaka, ali si to res ti?“ — Duh: „Sreča sem“. Ona: „In kako se ti zdaj godi?“ — Duh: „Se da že prenesti“ — Ona: „Ali se ti morda zdaj bolje godi kakor na svetu, kaj vse skupaj živel?“ — Duh: „Veliko bolj ovina!“ — Ona: Ljubi Jaka, kje si torej na večnosti? — Duh: „V peku!“

Kmečki koledar za junij. Kakoršno vreme na sv. Medarda (8. junija) kane, takosno razvo mesec ostane. — Na Medardovo in Marjetino rade hude ure, grom, trest, toča in plohe. O sv. Vidi skoz noč se vidi, če se količaj stegnov rabuje v dan dregueš, če se količaj skrči, že v dan trečiš. — Kakoršno vreme je o kresu, takosno odstane cel mesec. — O kresi se dan obesi. do kresa je rastel, od kresa naprej se pa zapazilo. — Če je pred Ivanjem suša, je pred Ivanjem moča in narobe: če je pred Ivanjem moča, je po Ivanjem suša. — Solnce noben baje tako lepo ne sije, kakor na Petrovo. — Sv. Ivan prvi letni dan. — Ivanje je takov velik, obraznik, da njega dne solnce od samega stražnjega trikrat postoji. — Na Ivanje cveti baje denide do z obožju prapor. — O binkoštih se teliči zahvale sesanja odstavlja. — Binkoštni čebelni roj na najboljši. — Do Marjetinega mora koruza ogrena biti. — Na Vidovo in Medardovo se zadkošča. — Retka se seje na sv. Petru post sicer popoldne. — Repa se seje med Marjetine in Porcijunkulo.

Gospodarske stvari.

Opomin vinogradnikom, kako naj unicu strupeno roso (peronosporo). Leta 1904 je vzdolana vroznosa okužila ne le listje, temveč tati od že grozne nastavke (Traubenansätze) in letino bila malodane uničena. Takrat je bilo vredno skoraj enako kakor letos. Vsakdanji topli in tople noči pospešujejo, da se peronosporo rada cimi. Zato škropite letos ob pravem času. da se izognete nesreči. Pridruži vinogradnik začeli s prvim škropljenjem že pred 14 dnevema, če in zdaj, predno začne trta cvesti, škropijo se Naslo drugič. Pri tem naj se ne poškropi samo list.

važnosti in vrednosti, zato se poslužite teh našetov. Natančneje o tem priobčimo v prih. številki.

Zdivilj je bržkone želar J. Roškar na Kolejnšaku v fari Sv. Jurija ob Ščavnici. Pri nekem moča je upil kakor besen: Štajerc je vrag, ti si vrag, twoja žena je vrag — in pri tem so se mu pene lile iz ust kakor steklemu psu. Zahlevamo, naj se ta mož od živinozdravnika preišče, ker je časti in življenju bližnjega nevaren.

Pasje in kuharčine bolhe. Dne 12. maja so v Šentjanžu na Dravskem polju umrli tamoznji starci župnik, mlada kuharca pa se je med tem časom kratkočasila na oknu s kaplanovim psom ter mu iškala — bolhe, kakor bi jih sama še ne imela dosti. Znana Mačekovca je bila baje zraven. Gospod župnik pa so brez luči in brez človeka zatisnil oči in izdahnili svojo dušo. — Po drugih farovžih kuharice niso nič boljše, zato posvetimo jim prihodnjicel članek, da svet izve, kako grdo, ostuden, garjevo in nečisto ženstvo živi po farovžih.

§ 277, točka 3 kaz. zak. „Kdor pri kakih političnih volitvah kupuje ali prodaja volilne listke ali na zvit način glasovanje ali izid glasovanja kvari, tisti se zakrivi s prestopkom in se kaznuje s strogim zaporom od 1—6 mesecev. Kot kupna cena se smatra tudi, če se da komu zastonj piti v ta namen, da se ga pridobi na svojo stran. Ta kazan že velja, če je kdo kupil ali prodal samo en glas.“ — Naprednjaki, paragraf je jasen in vi naznanite vsakogar c. kr. okr. glavarstvu, ki je ravnal proti temu paragrafu.

Strašna toča je uničila v Halozah vse po vinogradih in na njivah. Vsi kmetje so strahovito prizadeti, škoda je nad en milijon krov. Ti siromaci so imeli letos žalostne binkoštne praznike. Ponesrečeni vinogradniki naj se z zupanjem obrnejo na ptujski okr. zastop, kjer se jim bo, kolikor mogoče, pomagalo.

Koroško vesti

Tata so prijeli. V planinsko kočo nad Malinico na Koroškem je pred kratkom vломil tat, neki železniški uslužbenec Laure. Nabasal je velik koš, pobral vse, ali ko je korakal domov, ga je srečal nadlogar Larchbaumer ter prignal uzmivoča v Malinico v kajho.

Roparski umor. V Blačah na Koroškem je neki železniški uslužbenec Danilo Turkulj ubil in oropal delavca Krištofa Sella. Celovški potrovniki so mu prisodili 6 let stroge ječe.

Nesreča na avtomobilu. V Racu vasi je pred kratkom padla iz avtomobila (to je tisti voz, ki vam leti kakor sam vrag, pa brez konj, le benzina mu se dajo napiti) gospodična Marija Burger, hči predsednika koroške trgovske zbornice in drugi dan potem je umrla vsled ran.

Nagloma je umrl v Trebižu. Žel. strojevodja Peter Oraš. Pripeljal se je z vlakom iz Beljaka, odšel v prenočišče, par minut pozneje so ga našli na potu mrtvega. Od srčne kapi je bil zadržan.

Zamorec se hoče oprati. „Priatelj siromakov“, namreč celovški prvaško-klerikalni dr. Brejc je nam poslal sledči popravek: Ni res, da sem pred malo dni v Celovcu neki prav ubogi kočarski ženski zaradi 28 K, ki jih je imela plačati, napravil 67 K 08 h sodnijskih stroškov, in ni res, da se mi je pri sodniji naranost reklo, da je ta zahteva nesramna.

Nasprotno je res, da dotična ženska ni bila zaradi 28 K tožena, temveč je le ona sama in sicer po odvetniku na plačilo tega zneska tožila. Toženca sem branil jaz, tožnica je končno pravdo izgubila in bila seveda obsojena plačati tudi pravdne stroške, ki jih je pa sodnija sama na 67 K 08 h določila in s tem zneskom za primerne spoznala. V Celovcu, 21. majnika 1906. Odvetnik dr. Janko Brejc.

Op. uredništva. No todaj! Mi z omenjenim poročilom nismo hoteli drugega povedati kakor to, da je dr. Brejc na račun neke uboge ženske napravil masten, dober „kralej“ in v tem nam pritrdi pač vsak človek, pa je amen!

Majskih hroščev je veliko v trbiški okolici. Občina plača 4 v za liter in eno kromo za 20 litrov hroščev.

